

Sygn. akt VIII U 2514/21

UZASADNIENIE do całości wyroku

Decyzją z dnia 11 sierpnia 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 14 lipca 2021 r., odmówił G. F. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawcy odmówiono przyznania emerytury zgodnie z art.4 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat, po 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał prac w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych oraz nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą.

/decyzja k.14 – 14 odwrót akt ZUS/

W dniu 13 września 2021 r. G. F. złożył odwołanie od ww. decyzji wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. W treści odwołania podniósł, że nie zgadza się z ustaleniami Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż legitymuje się wymaganym stażem pracy w warunkach szczególnych w związku ze świadczeniem pracy na stanowisku operatora podnośnika samojezdnego – kierowcy 3,5 tony, a co również istotne, pracę w takim charakterze wykonywał po 31 grudnia 2008 r., kiedy to wykonywał obowiązki pracownicze operatora podnośnika samojezdnego – kierowcy powyżej 3,5 tony. Jednocześnie na okoliczność świadczenia pracy w warunkach szczególnych, G. F. wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań wskazanych świadków.

/odwołanie k.3 – 5/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k.10 – 11/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca G. F. urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

W dniu 14 lipca 2021 r. G. F. złożył wniosek o emeryturę pomostową.

/wniosek k.1 – 4 akt ZUS/

Po rozpatrzeniu powyższego wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał zaskarżoną decyzję.

/decyzja k.14 – 14 odwrót akt ZUS/

Decyzją z dnia 8 października 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił G. F. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawcy odmówiono przyznania emerytury zgodnie z art.4 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat, po 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał prac w warunkach szczególnym lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych oraz nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą. Jednocześnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że w myśl art.4 ustawy staż pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych wyniósł 9 lat, 7 miesięcy i 15 dni (nie zaliczono okresów: od 1 czerwca 1992 r. do 31 grudnia 1994 r., od 1 stycznia 1995 r. do 31 grudnia 1995 r., od 1 stycznia 1996 r. do 31 grudnia 2008 r. ponieważ w świadectwach pracy pracodawca wskazał, że wnioskodawca wykonywał prace jednocześnie na dwóch różnych stanowiskach w obrębie dwóch różnych działów zarządzenia resortowego. Jednocześnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie znalazł podstaw do przyznania

świadczenia na podstawie art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych na dzień 1 stycznia 2009 r. G. F. nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych wynoszącego co najmniej 15 lat , a nadto nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą (w ocenie organu rentowego wnioskodawca nie legitymuje się jakimkolwiek stażem pracy w szczególnych warunkach w myśl art.49 ww. ustawy – do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych nie zostały zaliczone okresy zatrudnienia : od 23 września 1980 r. do 22 październik 1981 r. , od 2 listopada 1983 r. do 31 marca 1987 r. , od 1 kwietnia 1987 r. do 31 maja 1992 r. , od 1 czerwca 1992 r. do 31 grudnia 1994 r. , od 1 stycznia 1995 r. do 31 grudnia 1995 r. oraz od 1 stycznia 1996 r. do 31 grudnia 2008 r.). Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał ,że łączny staż pracy wnioskodawcy wyniósł 33 lata , 6 miesięcy i 20 dni. Niniejszą decyzją zmieniono decyzję z dnia 11 sierpnia 2021 r. w zakresie udowodnionego łącznego stażu pracy (Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał okres od 1 września 1976 r. do 31 lipca 1980 r.).

/decyzja k.38 – 38 odwrót plik I akt ZUS/

Do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych w myśl art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaliczył wnioskodawcy następujące okresy: od 23 września 1980 r. do 22 października 1981 r. (na stanowisku pracownika budowlanego w głębokich wykopach) , od 2 listopada 1983 r. do 31 marca 1987 r. (na stanowisku robotnika przeładunkowego) , oraz od 1 kwietnia 1987 r. do 31 maja 1992 r. (na stanowisku robotnika budowlanego na wysokości) z wyłączeniem zasiłków chorobowych – łącznie 9 lat , 7 miesięcy i 15 dni.

/okoliczność bezsporna/

G. F. legitymuje się stażem sumarycznym w wymiarze 33 lat , 6 miesięcy i 20 dni, w tym 32 lat , 5 miesięcy i 12 dni okresów składkowych i 1 roku , 1 miesiąca i 8 dni okresów nieskładkowych.

/okoliczność bezsporna/

Od dnia 6 października 1980 r. do dnia dzisiejszego G. F. zatrudniony jest w firmie Budownictwo (...) S.A. z siedzibą w Ł.

Po 31 grudnia 2008 r. wnioskodawca pracował m.in. na stanowisku operatora podnośnika samojezdnego oraz kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Po 31 grudnia 2008 r. G. F. nie wykonywał prac o szczególnym charakterze wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych.

/okoliczność bezsporna , zeznania wnioskodawcy min.00:14:20 – 00:16:30 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:01:58 – 00:12:15 rozprawy z dnia 17 lutego 2022 r. , płyta CD k.57/

Na podstawie art. 235² par. 1 pkt 5 kpc Sąd pominął wnioski dowodowe zgłoszone przez wnioskodawcę w odwołaniu jako nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sprawy i zmierzające wyłącznie do przedłużenia niniejszego postępowania. W ocenie Sądu prowadzenie postępowania pod kątem wykazania świadczenia przez wnioskodawcę pracy w warunkach szczególnych, - wobec braku rozwiązania przez niego stosunku pracy tj. braku jednej z kumulatywnych przesłanek od spełnienia której uzależnione jest prawo do emerytury pomostowej, było bezcelowe. Ponadto, jak przyznał sam wnioskodawca i jego pełnomocnik, żadna z prac wykonywanych przez wnioskodawcę po 31.12.2008 roku nie jest zaliczana do prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w myśl ustawy o emeryturach pomostowych, a tym samym wnioskodawca nie może spełnić kumulatywnie przesłanek, o jakich mowa w art. 4 oraz art. 49 ww. ustawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (tj. Dz.U. z 2018r. poz.1924), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art.11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Prawo do emerytury pomostowej zgodnie z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że wnioskodawca po 31 grudnia 2008r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, a zatem nie spełnił przesłanki wskazanej w art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych.

Brak jest również podstaw do uznania, że wnioskodawca spełnił warunki, o których mowa w art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych.

W niniejszym postępowaniu niesporne było, iż wnioskodawca, który wiek 60 lat osiągnął w dniu 14 kwietnia 2021 r. udowodnił 33 lata 6 miesięcy i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Istotne jest, że wnioskodawca nadal pozostaje w stosunku pracy w firmie Budownictwo (...) S.A. z siedzibą w Ł.. Tym samym już tylko z tego powodu nie mógł uzyskać prawa do emerytury pomostowej. Zgodnie bowiem z regulacją przywołanego na wstępie przepisu art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r., jednym z koniecznych warunków nabycia prawa do emerytury pomostowej jest rozwiązanie stosunku pracy.

Drugą okolicznością, dyskwalifikującą prawo wnioskodawcy do emerytury pomostowej jest to, że po dniu 31.12.2008 roku nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. Prace, które wykonywał, czyli kierowca pojazdów powyżej 3,5 tony, czy operator podnośnika nie zostały uwzględnione w wykazie prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, który to wykaz stanowi załączniki do ustawy o emeryturach pomostowych.

Na marginesie wskazać należy, że okoliczność, czy wnioskodawca legitymuje się 15 – letnim okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach

z FUS pozostaje bez znaczenia w przedmiotowej sprawie. Może jednak mieć znaczenie w przyszłości, przy ubieganiu się o rekompensatę.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

S.B.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia apelacji doręczyć pełn. wnioskodawcy